

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 10/02/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1155

“NGƯỜI XUA ĐI HỌC CHỈ Ở CẦU ĐẠO”

Người xưa đi học chỉ ở cầu đạo nên họ luôn cảm thấy rất vui. Khi tiền thân của Thích Ca Mâu Ni Phật hành Bồ Tát Đạo, Ngài sẵn sàng dâng tặng các bộ phận trên thân thể để được nghe giảng pháp. Tâm cầu đạo của người xưa rất cao!

Hòa Thượng nói: *“Người xưa đi học rất vui vì người xưa đi học là để cầu đạo. Người xưa đi học để hiểu một cách tường tận về Đạo. Người hiện tại đi học họ cảm thấy rất khổ sợ vì họ đi học để tranh dành điểm số, vinh hoa phú quý, làm rạng rỡ thể diện của Cha Mẹ. Mục đích học của người hiện tại là để tương lai có danh phận, kiếm được nhiều tiền nên họ rất khổ!”*. “Đạo” là tổng nguyên tắc, nguyên lý của vũ trụ nhân sinh. Người hiểu được Đạo, hiểu được chân lý của vũ trụ nhân sinh thì họ sẽ biết hằng thuận. Chúng ta biết hằng thuận đơn giản là trời lạnh chúng ta biết mặc ấm hay khi cơ thể nặng nề thì chúng ta cần trọng trong ăn uống. Chúng ta tùy tiện ăn uống, sinh hoạt thì cơ thể sẽ sinh bệnh. Chúng ta luôn sống bất hòa với vũ trụ nhân sinh vì chúng ta không biết hòa. Hòa Thượng nói: *“Chúng ta muốn bình thì chúng ta phải hòa”*. Chúng ta không hòa thì chúng ta không thể bình. Chúng ta muốn hòa thuận, yên ổn nhưng chúng ta lại đi quấy rối người khác. Người ở trong gia đình, làng xóm, quốc gia và trên thế giới đều tuân theo nguyên tắc này.

Hòa Thượng nói: *“Ngày trước, người xưa đi học mục đích tuyệt đối không phải để thăng quan phát tài, kiếm được nhiều tiền”*. Ngày nay, hầu hết Cha Mẹ không chú ý đến năng lực, sở thích của con mà họ chỉ muốn con học để tương lai có tiền tài, địa vị. Thí dụ như con thích làm Thầy giáo thì Cha Mẹ cho rằng nghề đó thu nhập thấp nên Cha Mẹ muốn con học quản trị kinh doanh. Đứa trẻ không có năng lực trong lĩnh vực đó mà chúng phải cố gắng học thì chúng sẽ rất khổ sợ.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa đi học chỉ là để phục vụ tất cả mọi người. Thánh Hiền là người rõ lý, tường tận tất cả những đạo lý của vũ trụ, nhân sinh. Người tường tận tất cả đạo lý của vũ trụ, nhân sinh thì họ có thể hy sinh phụng hiến*”. Người xưa đi học là để có năng lực chuyên môn để mang lại lợi ích cho mọi người, họ không có tâm “*tự tư tự lợi*”. Thánh Hiền hiểu rõ đạo lý “*cho đi là nhận*”. Cho đi là gieo nhân, nhân sẽ tạo thành quả. Chúng ta trồng cây đậu thì chúng ta sẽ nhận được quả đậu, từ một hạt giống ban đầu sẽ tạo ra rất nhiều quả. Họ biết được đạo lý này nên họ tận tâm tận lực vì mọi người. Người không hiểu rõ đạo lý thì họ sẽ “*tự tư tự lợi*”. Người rõ lý thì họ mở rộng tâm lượng, luôn nghĩ về người khác.

Hòa Thượng nói: “*Tâm lượng của chúng ta càng rộng mở thì phước báu của chúng ta sẽ càng lớn*”. Nhà Phật nói: “*Tâm tướng sự thành*”. Chúng ta toàn tâm toàn ý vì cộng đồng thì chúng ta sẽ cảm nhận được sự thù thắng của điều này. Có người hỏi Hòa Thượng, sau nhiều năm hoằng dương Phật pháp Ngài có gặp chướng ngại gì không. Hòa Thượng suy nghĩ một chút và trả lời, Ngài không gặp bất cứ chướng ngại nào. Ngài nghĩ đến việc xây dựng trường học hay Ngài cần kinh phí để làm một việc lợi ích xã hội thì nguồn tiền tự đến. Hòa Thượng vừa nghĩ đến việc xây dựng một trung tâm giáo dục “*Đệ Tử Quy*” thì liền có người mang tiền đến để làm. Bà Hứa Triết cũng nói, khi bà nhận được thông báo có ba đứa trẻ cần hỗ trợ thì hôm sau tự nhiên có nguồn tiền vừa đủ để hỗ trợ cho gia đình đó. Bà nghĩ đến việc xây bệnh viện cho những người nghèo ở khu vực đó thì một thời gian sau có người đến phát tâm làm. Người rõ đạo lý thì họ biết việc làm của mình không vô ích, người không rõ đạo lý thì họ chỉ “*tự tư tự lợi*”.

Người miền Nam nói: “*Bánh ít đi thì bánh quy lại*”. Chúng ta mang bánh ít đi tặng thì chúng ta sẽ nhận lại được bánh quy. Người miền Bắc nói: “*Con ăn thì mất, người ăn thì còn*”. Người hiểu rõ đạo lý thì họ có thể chân thật “*hy sinh phụng hiến*”, xả mình vì người. Nhà Phật nói: “*Xả là đắc*”. Xả là được. Chúng ta dành thời gian, công sức để chúng ta thỏa mãn “*năm dục sáu trần*” của mình thì chúng ta sẽ mất. Thí dụ, chúng ta có tiền, chúng ta đến thành phố Dubai du lịch để chứng minh cho mọi người nhìn thấy chúng ta giàu sang thì đó là chúng ta hoang phí. Chúng ta vì người khác mà làm thì đó là chúng ta xả. Chúng ta xả như vậy thì chúng ta chân thật đắc.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa đi học, đời sống vật chất của họ rất thanh khổ nhưng đời sống tinh thần của họ rất tràn đầy. Người hiện tại đời sống vật chất đầy đủ nhưng đời*

sống tinh thần của họ rất đáng thương!". Người ngày nay, đời sống vật chất tràn đầy nhưng đời sống tinh thần thì khổ không nói ra lời. Người được tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì sẽ hiểu được giáo lý này. Người ngày nay từ khi sinh ra đến khi mất đi họ đều ***"tự tư tự lợi"***.

Tôi biết một người rất giàu, họ không có con cái và họ cũng đang bị rất nhiều bệnh khổ nhưng họ không ý niệm về xả bỏ. Khi mất đi có thể họ sẽ có thể trở thành con thạch sùng, tắc lười khi nhìn thấy số tài sản của mình. Những năm gần đây, chúng ta làm các vườn rau sạch bằng công sức và số tiền ít ỏi mà chúng ta có. Hiện tại, các vườn rau sạch đã được xây dựng trên khắp cả nước, mỗi tháng chúng ta có gần ba tấn rau sạch. Hôm qua, vườn rau ở Tây Ninh tặng cho các Thầy Cô giáo 100kg rau sạch. Chúng ta làm giáo dục văn hóa truyền thống, tổ chức các buổi Lễ tri ân Cha Mẹ, chúng ta không cần đầu tư nhiều tiền nhưng chúng ta đã lan tỏa văn hóa truyền thống đến với rất nhiều người. Người hiểu rõ đạo lý nhân quả thì họ sẽ sẵn sàng ***"hy sinh phụng hiến"***. Hòa Thượng nói: ***"Việc tốt lắm giày vò"***. Việc tốt không dễ làm. Chúng ta làm việc tốt nhưng chúng ta chưa chắc đã được mọi người ủng hộ. Chúng ta không cần chờ người khác phát tâm làm mà chúng ta phải tự nỗ lực làm.

Người hiện tại, khi họ càng lớn tuổi thì họ càng lo lắng không biết sử dụng tài sản của mình như thế nào. Nhiều người quyên tặng số tiền đó cho các tổ chức nhưng họ làm để có được ***"danh vọng lợi dưỡng"***, họ muốn khi họ mất thì mọi người vẫn nhớ đến tên họ. Họ tưởng việc đó là việc thiện nhưng đó không phải việc thiện. Chúng ta làm việc vì ta, vì cái của ta là chúng ta ***"tự tư tự lợi"*** vậy thì chúng ta vẫn đọa lạc. Hòa Thượng từng nói: ***"Chúng ta có muốn làm súc sanh được đeo trên người nhiều vàng bạc, châu báu không?"***. Những con vật của các tỷ phú được đeo nhiều trang sức, được chăm sóc rất tốn kém. Chúng ta muốn làm việc chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng phải có trí tuệ. Người xưa nói: ***"Tâm lượng lớn thì phước lớn"***. Tâm chúng ta càng rộng thì chúng ta càng có nhiều phước báu. Phật Bồ Tát có nhiều phước báu vì tâm các Ngài luôn nghĩ về chúng sanh tận hư không, khắp pháp giới.

Hòa Thượng nói: ***"Đời sống tinh thần an vui thì cuộc sống của chúng ta sẽ nhẹ nhàng, thoải mái"***. Tinh thần chúng ta an vui thì chúng ta sẽ dễ dàng đi vào giấc ngủ. Chúng ta có nhiều vật chất nhưng chúng ta luôn lo toan, khó ngủ thì chúng ta sẽ luôn cảm thấy mệt mỏi. Đời sống của Ngài Nhan Hồi rất tự tại, vô tư vô cầu, Ngài ăn cơm bằng rá trúc, uống

nước bằng phễu tre. Khổng Lão Phu Tử tán thán nói: “*Nhan Hồi không muốn thay đổi niềm vui đó!*”.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa coi việc học là sự hưởng thụ nên họ có được niềm vui bất tận. Khi chúng ta học, chúng ta đem tất cả những điều mình đã học biến thành tư tưởng, kiến giải, hành động, đời sống của chính mình*”. Người xưa nói: “*Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ*”. Niềm vui của việc học tập là niềm vui trong nội tâm, niềm vui không gì sánh bằng. Nhà Phật gọi niềm vui này là: “**Pháp hỷ sung mãn**”. “*Pháp*” là những lời dạy của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Những lời dạy của Thánh Hiền đều là chuẩn mực, chúng ta chuyển lời dạy của các Ngài thành cách thấy, cách nói, cách làm của chính mình thì cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta giống như Phật Bồ Tát vậy thì chúng ta được trải qua niềm vui giống như Phật Bồ Tát.

Người hiểu Đạo thì họ sẽ tận tâm tận lực “*hy sinh phụng hiến*”. Người không hiểu Đạo sẽ cạnh tranh để “*tự tư tự lợi*”, thỏa mãn “*năm dục sáu trần*”. Niềm vui của sự thỏa mãn “*năm dục sáu trần*” là niềm vui nhất thời, sau vui là khổ. Người thế gian thường “*lấy khổ làm vui*”. Ngày nay, nhiều người sử dụng chất gây nghiện để có được ảo giác, có được niềm vui nhất thời. Niềm vui chân thật phải xuất phát từ nội tâm. Chúng ta xa lìa “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” thì hiện tại chúng ta có đời sống an vui, tương lai chúng ta được giải thoát.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!